

Gülsadə

...hərdən darıxmağa vaxt tapmır
adam,
hərdən unudursan yer üzündə-
sən.
Bu sabah aynada özümə baxdım;
gözümə,
rəngimə,
üzümə baxdım...
Güzgüdə toxundum dodaqlarıma,
yüklədim boynumdan axan saçımı
özümə qapalı qulaqlarıma.
Çoxdandır özümle qalmıram belə...
Nə qədər böyüyüb o balaca qız,
daha baxışları öteri deyil,
saçları uzanıb belinə çatır.

Ana dizlərinə sığınan qızın
bu gün baxışından analıq baxır.
Dəyişib bədəni,
dəyişib ruhu...
Daha da sərt baxır güzgüdə bu gün...
Nə zaman böyüdü, nə zaman belə?
Nə çox şey yaşanmış...
Nələr yaşanacaq bilmirəm hələ.
Bu sabah güzgüdə özümə baxdım;
rəngimə,
gözümə,
üzümə baxdım...
Nə zaman baxmışdım belə bilmirəm...
İndi xatırladım...hələ uşaqdım..

Rəsmi gördüm,
gülürdün...mənsizlik yaraşmışdı sənə.
Necə də tez unutmusan hər şeyi,
necə də tez şəkil dəyişib şəkillərin.
Yalanların boylanırdı boyundan,
özündən böyük yalanların,
özündən yaraşlıq yalanların.
Gülürdün...

Səni mən qədər tanıyırdı yanıdakı,
o mən qədər bilmirdi səni.
Bir insanı ən yaxşı pislik etdiyi tanıyar çünki.
Vəfalı ər,
fədakar ata...
Nə qəşəng yaraşmışdın şəkilə.
Səndən sonra çox şey dəyişdi oysa,
Mənim Allahım öldü,
ürəyimə basdırdım özümü.
Sən gülürdün,
mən matəmini tutarkən sənsizliyimin,
belimi yerə vuranda yoxluğun,
xəyanətin.

Sən boyundan böyük bir səadətə gülürdün...

Tutmuşdun yerini...tuta bilmədiyən əllərim son kəs üzülərkən
səndən

sən özünü tamamlayırdın saxta gələcəyinlə.

Mənsizlik yaraşmışdı sənə...

Yalanların qədər,
alçaqlığın qədər.

Sən gülürdün, ancaq, qızının gözlərindən baxırdı mənim nakam
taleyim...

Sən nə bilirsen necə dözdüm yoxluğuna,
sən nə bilirsen necəydi sənsizlik.

Hər gün ümitsizliyin əl izini tapdım axtarışlarımda...

Keçdiyən yollarda durdum,
görüş yerlərində sayıqladım "gəl"deyə.

Allahdan küsdüm,
sevgimdən küsdüm

Məndən küsdüm,

bir tək səndən küsə bilmədim, heyif.

Bir tək sən anlamadın ömrümə çatıb getdiyən ağrının ağırlığını...

Sən nə bilirsen necə dözdüm yoxluğuna,

hardan biləsən hər gecə necə gizlətdim gözyaşımı,

hardan biləsən unutmayım deyə səsini

hər gün səsşeydi kimi beynimə təkrarlatdığımı.

Demirəm dön,

demirəm sev.

Deyirəm öl,

yaşama,

əlyetməz ol.

Öl ki, haqqın ver sənə tutduğum matəmin...

...gözlər yollarda ölür,

ümidlər gözlejšlərdə.

Sevgilər yataqlarda bitir,

qadınlar xəyanətlərdə.

Kişilər qədəh -qədəh tükənir...

Tükənir qadasınaldığım,

hər şey tükənir.

Ana bətnindən başlayır gerisayım,

üzü yoxluğa doğru yürüyür insan.

Dünya yuvarlaqdır,

özümüzədən hər qaçışımız özümüze dönməkdir,

bir işığın uğruna milyon kərə sönməkdir...

Mənim işıqlı dünyam,

"MİNBİR GECƏ" nağılım,

ayrılıqdan qorxma sən,

ayrılıq da ölməkdir.